

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoPr/5/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7124207385
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7124207385.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a sudcov JUDr. Jany Dudíkovej a JUDr. Ľuboša Kunaya v spore žalobcu A. B. C., D., bytom v Košiciach, Aténska č. 9 proti žalovanej Univerzite D. B. E. v Košiciach, so sídlom v Košiciach, Šrobárova č. 2 o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Mestského súdu Košice zo dňa 16.5.2024 č.k. 63Cpr/9/2024-69 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Náhradu trov konania stranám sporu nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu, ktorým sa domáhal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by uložil žalovanej povinnosť bezodkladne mu umožniť nazeranie do osobného spisu a iných osobných materiálov, ktoré žalovaná vytvorila počas trvania jeho pracovného pomeru a umožnila robiť si kópie zo všetkých osobných materiálov a zároveň, aby jej súd umožnil bezodkladne vypracovať a doručiť mu pracovný posudok s náležitosťami podľa § 75 ods. 1 Zákonníka práce.

2. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že žalobca sa v konaní o obnovu konania o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, že žalobca bol zamestnancom žalovanej v období od 1.12.1994 do 28.11.2017. Mal teda za to, že žalobca osvedčil existenciu právneho vzťahu medzi ním a žalovanou ako bývalým zamestnávateľom. Podľa názoru súdu však žalobca žiadnym spôsobom nielenže neosvedčil, ale ani neuviedol žiadne závažné dôvody vydania neodkladného opatrenia, ktoré by vyžadovali akútnosť a naliehavosť neodkladnej úpravy pomerov strán formou nariadenia neodkladného opatrenia. Súd nemal za osvedčené skutočnosti aká hrozba ujmy by nesprístupnením obsahu osobného spisu, iných osobných materiálov, či nedoplnením pracovného posudku podľa predstáv žalobcu mu hrozila a mohla by mu spôsobiť závažnú škodu.

3. Podľa názoru súdu jediným argumentom, na ktorý sa žalobca odvoláva je rovnosť strán konania a v dôsledku nezákonného konania žalovanej nepozná obsah svojho osobného spisu, resp. iných osobných údajov a nemôže si tak plniť dôkaznú povinnosť v konaní o obnovu konania. Žalobca sa však v uvedenej argumentácii mýli v názore na nazerania zásady rovnosti sporových strán. Subjektívne tvrdenie žalobcu o nevedomosti obsahu uvedených listín, ktorým by si splnil dôkaznú povinnosť a z ktorého dôvodu navrhol nariadenie neodkladného opatrenia možno subsumovať pod tzv. informačný deficit t.j. žalobca z údajne objektívnych dôvodov nemá k dispozícii dôkazy a informácie na podporu svojich tvrdení. S hodnotením či a ako súd odstráni informačný deficit sa bude zaoberať v konaní o povolenie obnovy.

4. Za nedôvodný považoval súd aj návrh v časti o uloženie povinnosti žalovanému doplniť pracovný posudok. Zamestnancovi síce zákon priznáva právo domáhať sa na súde doplnenia pracovného posudku s ktorým nesúhlasí, ale až za splnenia podmienky, že zamestnávateľ ostane pasívny a to následne až potom ako zamestnanec požiadal o doplnenie pracovného posudku a ten ho nedoplní. Domáhať sa súdnej ochrany na opravu, resp. doplnenie pracovného posudku nastáva až potom čo je zamestnávateľ nečinný a to v ohraničenej lehote 3 mesiacov od podania žiadosti, inak právo zamestnanca zo zákona zanikne. Vydanie, resp. doplnenie pracovného posudku nemá v žiadnom prípade bezodkladnú povahu a navyše žalobca ani neosvedčil, že v danom konkrétnom prípade nedoplnením pracovného posudku by mu hrozila bezprostredná ujma, ktorá by nevyhnutne vyžadovala okamžitý zásah súdu.

5. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalobca.

6. V odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil mu uskutočňovať mu patriace procesné práva. V tejto súvislosti poukázal na porušenie princípu rovnosti v zbrani a právo mať prístup k súdu. Žalobca poukázal na porušenie Článku 13 a Článku 6 ods. 1 Dohovoru majúca za to, že zákon o slobodnom prístupe k informáciám a ani samotnej žaloby vo veci opravy pracovného posudku alebo o prístupe k osobnému spisu nie sú efektívnym opravným prostriedkom vzhľadom na skutočnosť, že nemal možnosť zákonne a efektívne tieto informácie získať a následne sa slobodne rozhodnúť, ktorý dôkaz predloží súdu. Podľa jeho názoru žalovaná mu bráni v prístupe k dôkazom, ktoré preukazujú, že nebol žiaden reálny dôvod na nariadenie nezákonnej prehliadky, avšak nechápe, prečo mu súd odmieta prístup k efektívnemu opravnému prostriedku, a to postupom ako navrhoval, že ide o neodkladné opatrenie, ktoré má upraviť nemajetkové pomery medzi stranami v tomto spore. Má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. V pôvodnom spore vedenom pod sp.zn. 41Cpr/92/2017 žalovaná strana mala extra výhodu, ktorú garantoval hlavne senát 11CoPr Krajského súdu Košice. Žalovaná tvrdila skutočnosti, ktoré sa nikdy nestali bez toho, aby predložila dôkazy, ktoré mala mať. Skutkový stav je taký, že v pôvodnom spise chýba akýkoľvek dôkaz o záveroch senátu 11CoPr krajského súdu. Má právo podľa § 75 Zákonníka práce poznať svoj osobný spis. Pred podaním žaloby sa obrátil na svojho bývalého zamestnávateľa, aby využil svoje právo spoznať svoj osobný spis. S tým, že žalovaná konala podľa § 75 Zákonníka práce a umožnila mu poznať osobný spis, tak by stratila výhody, ktoré jej garantoval senát 11CoPr Krajského súdu Košice. Podľa jeho názoru v tomto spore nemá rovnaké podmienky ako žalovaný predkladať dôkazy z osobného spisu, ktorý má plne k dispozícii len žalovaný a ten mu nezákonným postupom bráni mu poznať. Za absurdný považuje záver súdu, že medzi ním a žalovanou súd zaručil rovnosť zbrani. Žalovaná si je vedomá, že pokiaľ bude porušovať právne predpisy a nedovolí mu poznať osobného spisu, tak bude za cenu porušenia právnych predpisov aktívne konzumovať fiktívny skutkový stav, ktorý jej pomohol vytvoriť senát z 11CoPR Krajského súdu Košice. Vzhľadom na rozhodovanie senátu 11CoPr krajského súdu v odvolacích konaniach bez dôkazov v spise stojí pred úlohou, že musí preukázať to, čo sa nestalo a o čom nie sú žiadne záznamy. Senát 11CoPr krajského súdu supljuje chýbajúce dôkazy v spise a je ležérny vo veci plnenia dôkaznej povinnosti žalovanej strany, ktorá nijako nepreukázala tvrdené skutočnosti ohľadne jeho nebezpečnosti pre okolie a ktoré mali byť súčasťou osobného spisu. Podľa jeho názoru súd nesprávne posúdil podanie z toho dôvodu, že nežiada o pomoc pri odstránení informačného deficitu, ale naopak žiada o ochranu ľudského práva poznať informácie, ktoré nazhromaždil bývalý zamestnávateľ a mať právo rozhodnúť sa, ktoré dôkazy z osobného spisu predložil súdu.

7. Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie a konanie mu predchádzajúce podľa § 379 v spojení s § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal zo správneho právneho názoru, že žalobca v konaní neosvedčil naliehavosť dočasnej potreby úpravy strán sporu, ktorý následne aj správne posúdil, ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré uviedol súd prvej inštancie poukazuje a v celom rozsahu sa s ním stotožňuje.

9. K odvolaniu žalobcu je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 326 C.s.p. v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

12. Ako vyplýva z cit. ust. § 325 ods. 1 C.s.p. súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Nariadenie neodkladného opatrenia je možné iba za splnenia zákonných predpokladov. Náležitosti návrhu vymedzuje priamo § 326 C.s.p. Vo vzťahu k uvedeným predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia pritom zákon výslovne vyžaduje, aby navrhovateľ v návrhu opísal rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Splnenie aspoň jedného zo zákonných predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia musí teda súd primárne vyhodnotiť na základe návrhu, a to z rozhodujúcich skutočností, ktoré podľa navrhovateľa odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Požiadavka odôvodnenosti bezprostredne súvisí s vecnou argumentáciou a netýka sa dokazovania v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré má povahu osvedčovania. Navrhovateľ musí súd opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický.

13. Pred nariadením neodkladného opatrenia preto musí súd posudzovať v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany jednak, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami a zároveň či navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie.

14. V prejednávanvej veci sa žalobca domáha podaným návrhom nariadenia neodkladného opatrenia vo vzťahu k žalovanej uvádzajúc v návrhu „rozhodujúce skutočnosti“ odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy a to, že v konaní pod sp.zn. K2-41Cpr/92/2017 vedenom na súde prvej inštancie sa domáha obnovy konania. Uvedené „rozhodujúce skutočnosti“ tvoria aj podstatu odvolacích námietok.

15. Žalobcom opísané „rozhodujúce skutočnosti“ neodôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán sporu. Aj keď žalobca osvedčil existenciu právneho vzťahu so žalovanou ako bývalým zamestnávateľom, žalobcom tvrdené skutočnosti (žaloba na obnovu konania a potreba dôkazov) neodôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán sporu. Navyše potreba neodkladnej úpravy pomerov musí byť bezodkladná čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti, čo v danom prípade splnené nie je.

16. Žalobca žiada nariadenie neodkladného opatrenia neopodstatnené, nakoľko mu nehrozí vznik alebo rozširovanie škody, či ujmy a nedochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov a nehrozí mu ani zhoršenie jeho právnej pozície.

17. V tejto súvislosti možno preto súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca v návrhu neuviedol také rozhodujúce skutočnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán sporu.

18. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nie je daný žalobcom uvádzaný odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, preto odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

19. Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov konania má úspešná strana sporu, v danom prípade žalovaná, ktorej však v súvislosti s odvolacím konaním trovy nevznikli, preto odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu nepriznal.

20. Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).